

1. Mint Is - ten a - kar - ja, le - gyen, Szent az ő -
Kész se - gít sé - gük - re me - gyen, Kik ben - ne

vé - ge - zé - se! Ín - sé - gekből, ke - gyelmé - ből
bíz - nak vég - re.

Meg - se - gít, sújt mér - ték - kel: Ki benne bí - zik,

nem e - sik Szé - gyen - be és nem vész el.

2. Az Úr vígságom s reményem, / Bizodalمام s életem, / Mint akarja, mind úgy légyen, / Megnyugszik abban hitem. / Igaz szava: hajam szála / Nála számba vétetett, / Ő vigyáz, őriz, tűz se víz / Így nékem kárt nem tehet.

3. Ó! Uram, még egyre kérlek, / Ne tagadd ezt meg tőlem: / Ha ostromol gonosz lélek, / Ó! ne hagyj elcsüggednem! / Segélj engem, én Istenem, / Neved dicséretére, / Ki ezt hiszi, az megnyeri, / S én áment mondok erre.

Albrecht porosz herceg, 1554.
(1490—1568.)